

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Златоград, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЗЛАТОГРАД в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Динко К. Хаджиев

при участието на секретаря Фиданка Ал. Етимова
като разглежда докладваното от Динко К. Хаджиев Гражданско дело №
20235420100065 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК.

Постъпила е Искова молба от „К. И.“ АД със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Ц. Б.“ № ., ет. М.н, с ЕИК . чрез Адвокатско дружество „Д.“, със съдебен адрес гр. С., бул. „Ц. Б.“ № ., ет. М. срещу С. Х. П. ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., кв. М., ул. „В. Ч.“ № . с правно основание чл.415 ГПК, с цена на иска 3541,16 лева.

В исковата си молба, чрез адв. Р. Д.а ищецът „К. И.“ АД, с ЕИК . (с пр. данни „К.“ ООД. ЕИК .), е търговско дружество, вписано в Регистъра на финансовите институции по чл. 3а, ал. 1 от Закона за кредитните институции с рег. № BGR00428 със Заповед № БНБ - 23940/21.02.2020г. на подуправителя на Б. на..ба (БНБ) (пр. данни Заповед № РД22-2133/03.10.2012г. - рег. № BGR00288) твърди, че основната дейност на дружеството е отпускане на онлайн краткосрочни потребителски заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. Договорът за кредит с кредитополучателя се сключва във формата на електронен документ и правоотношението се реализира при спазване на изискванията на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР), Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС), Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) и Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) /с предишно загл. - Закона за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП).

С. Х. П., ЕГН *****, е кандидатствал за получаване на потребителски кредит чрез сайта на дружеството, на адрес ... b g. като е предоставил личните си данни, чрез попълване на регистрационната форма за кандидатстване, одобрена от управителя на финансовата институция и при

спазване на всички изисквания за предоставяне на финансова услуга от разстояние. В резултат на подадената заявка и предоставените от С. Х. П. данни служител се е свързал с него на посочения телефон, като ответникът е потвърдил самоличността си, истинността на предоставената информация и желанието си да получи от дружеството при условията на дружеството, кредит в размер на **3000.00лв.**

След обработване на данните и одобрение на кандидата за финансова услуга, на ответника е изпратен, на посочената от него електронна поща, електронен формат на договора за кредит от разстояние. Същият е потвърдил, с избиране на изпратения му от „К.“ АД линк за потвърждение, сключването на Договор за потребителски кредит „Е.№ .. и желаната сума му е била преведена чрез системата e-ru и получена от същия на каса на партньорски офис на „И.“ АД, срещу представена от С. Х. П. лична карта.

Адв. Д. твърди, че съобразно съдебната практика електронното изявление, записано на магнитен, оптичен или друг носител с възможност да бъде възпроизведено, съставлява електронен документ (чл.3 ал.1 от ЗЕДЕУУ). Електронното изявление е представено в цифрова форма словесно изявление, което може да съдържа и несловесна информация (чл.2 ал.1 и 2 ЗЕДЕУУ). Същото се счита за подписано при условията на чл.13 ал.1 ЗЕДЕУУ - за електронен подпис се счита всяка електронна информация, добавена или логически свързана с електронното изявление за установяване на неговото авторство. Видно от данните посочени в заявката на ответника в тях фигурира информация, която логически е свързана само и единствено със С. Х. П., който лично е предоставил на дружеството при кандидатстването. Следователно ответникът с попълване на данните си в заявката за кредит автоматично следва да се счита, че е неин автор и никое друго лице не би следвало да притежава тези данни. Законът придава значение на подписан документ не само на този електронен документ, към който е добавен квалифициран електронен подпис (чл.13 ал.3 ЗЕДЕУУ), но допуска страните да се съгласят в отношенията помежду си да придадат на обикновения електронен подпис стойността на саморъчен. Неговата доказателствена сила е такава, каквато законът признава на подписаният писмен документ, ако се касае за частен документ, той се ползва с такава сила само за авторството на изявлението (чл.180 ГПК). Съгласно чл.184 ал.1 изр.1 ГПК, той се представя по делото именно върху такъв носител, като препис, заверен от страната, като преписът е годно и достатъчно доказателство за авторството на изявлението и неговото съдържание. Въвеждането на лични данни от страна на ответника в системата, съгласяването му с условията на същия, потвърждаване на издадения му договор чрез предоставен e-mail адрес и телефонен номер е равнозначно на подписване на това цифрово създадено словесно изявление с електронен подпис по смисъла на чл.13 ал.1 ЗЕДЕУУ. Преписът има значението на носител, обективизиращ частни, подписани от страните, документи. Съгласно чл.180 ГПК, те се ползват с формална доказателствена сила за авторството им. В тази връзка е и постановеното съдебно решение № 70 от 19.02.2014 г. на Върховният касационен съд на Р. Б. четвърто гражданско отделение, гр.д.№ 868/ 2012 г.

Съгласно разпоредбите на Закона за потребителския кредит на длъжника е предоставена преддоговорна информация, като същият се е запознал и е приел Общите условия на предлагания му кредит, като е потвърдил и получил на посочения от него e-mail адрес „Европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити". Съгласно условията на сключения Договор, „К.., е поело задължение да предостави на КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯ заем, под формата на потребителски кредит, а КРЕДИТ ОПОЛУЧАТЕЛЯТ е поел задължение да върне предоставения кредит с договорна лихва и такса „Гарант”, като общият размер на задължението - **5484.00 лв.** е платимо ведно с главницата на 12 месеца вноски със следните падежи: 21.02.2021, 21.03.2021, 21.04.2021, 21.05.2021, 21.06.2021, 21.07.2021, 21.08.2021,

21.09.2021, 21.10.2021, 21.11.2021, 21.12.2021, 21.01.2022.

Към дата 16.02.2022 г. Кредитополучателят **не е погасил изцяло** нито една от вноските по кредита, падежите на които са настъпили съответно на 21.02.2021, 21.03.2021, 21.04.2021, 21.05.2021, 21.06.2021, 21.07.2021, 21.08.2021, 21.09.2021, 21.10.2021, 21.11.2021, 21.12.2021, 21.01.2022.

Длъжникът е направил **едно частично плащане** в размер на 200 лева по първата вноска по кредита с падеж 21.02.2021 г., която сума е приспадната от общото му задължение.

Служители на дружеството неколнократно са осъществили връзка с длъжника, посредством изпращане на напомнителните email-и на посочения от заявката електронен адрес, изпращани са смс-и и са осъществени телефонни обаждания, непосредствено преди и след настъпване на падежните дати. но С. Х. П. не е осъществил никакво плащане или индикация, че желае да направи такова на дължимата към дружеството сума.

Съгласно чл.86 ЗЗД С. Х. П. дължи на „К.И.” АД обезщетение за забава в размер на законната лихва по просрочени задължения, която до датата на подаване на заявлението възлиза на 244.16лв.

Адв. Д. твърди, че доверителят и е потърсил начин да защити интересите си, като на 21.02.2022г. е подал на основание чл.410 от ГПК Заявление за издаване на Заповед за изпълнение. **РС З.** е образувал ч.гр.дело 216/2022г. и по същото дело е издал заповед за изпълнение, която е връчена по реда на чл. 47 ал.5 от ГПК.

Общата стойност на непогасения паричен дълг на длъжника С. Х. П., ЕГН*****, към датата на депозиране на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение, е в размер на: 3541,16, от които 3000.00 лв. главница на основание сключен Договор за потребителски кредит „Екстра” № 111244/21.01.2021г., 297.00 **лв.** договорна лихва за периода 21.02.2021 г. - 21.01.2022 г., и 244.16 лв. законна лихва за забава за периода 22.02.2021 г- 21.02.2022г.

Към задължението са направени допълнителни разноси за образуване на Заповедното производство по чл. 410 ГПК в размер на 560.87 лв., както и разноси за образуване на настоящото производство в размер на 590.00 лв. и

допълнително предстоящите разноси по настоящото производство.

Адв. Д. моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на С. Х. П., ЕГН *****, че дължи на „К. И.“ АД сумите: 3000 лева – главница по сключен договор за потребителски кредит „Е.“ № .г., сумата 297 лв. - договорна лихва за периода 21.02.2021 г. до 21.01.2022 г., сумата 244,16 лв. – законна лихва за забава за периода 22.02.2021 г. до 21.02.2022 г. Претендира за разноси в съдебното и заповедното производство, съответно в заповедното производство 560,87 лв., а в съдебното производство 590 лв.

Ответникът, чрез назначения особен представител адв. Здравко Дуганов оспорва твърденията в исковата молба. Твърди, че клаузите по т. 3.1, т. 3.2, т. 8.1 и т. 8.2 са нищожни, като моли съда да ги прогласи за такива.

Като взе предвид изложеното в исковата молба, становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

По делото са представени заявка от С. Х. П. за отпускане на сумата в заем 3000 лв. Задължил се е да върне 6240 лв. до 21.01.2022 г. посочено е, че му е направена отстъпка от 70%. Заявката е подадена на 21.01.2021 г. в 14:08:36 ч., а е одобрена на 21.01.2021 г. в 14:20:23 ч. Договорът е видян на 21.01.2021 г. в 14:20:49 ч. Представена е разписка към исковата молба, а по-късно в съдебно заседание от И., който е с подпис на С. П. и от която се установява, че същият е получил сумата 3000 лв. на 21.01.2021 г. в 14:23:17 ч. Отбелязано е, че сумата е дадена като кредит от „К.И.“ ООД, което по-късно е преобразувано в АД.

По делото е представен и договора за потребителски кредит, като той повтаря всичките условия поискани в заявлението. Посочено е, че лихвеният процент е (годишен) 36%, а ГПР – 49.7%. На П., е вменено да изплаща и такса гарант, но за тази сума заявлението за издаване на заповед за изпълнение е отхвърлена от ЗлРС с Разпореждане № 284/07.10.2022 г., за сумата 2001.88 лева. Разпореждането не е обжалвано.

В Договора е посочено, че заради коректност и лоялност на С. П. му се дава отстъпка от месечния лихвен процент в размер на 70 % - т. 7 от Договора. Ответникът по делото е дал съгласие да получава съобщения от кредитодателя на ел. поща и чрез кратко съобщение SMS на телефонен номер, посочен при неговата регистрация.

Към Договора са представени общите условия на ищеца, приложими към договорите за предоставяне на потребителски кредити.

Със Заповед № БНБ-23940/21.02.2020 г. подуправителя на БНБ, във връзка с промяна на правно организационната форма на дружеството, К. И. АД е вписано в регистъра на финансовите институции по чл. 3, ал. 2 от ЗКИ.

По делото е назначена и изпълнена ССЧЕ от вещото лице С. С. Щ.. Съдът приема заключението като обективно, компетентно и пълно и от същото приема за установено, че главницата по сключения договор за кредит на 21.01.2021 г. между ищеца и ответника е 3000 лева. Сумата е приведена

чрез системата И., като сумата е предадена с разписка. Разписката, която е предадена на вещото лице е без подпис на С. П., но по делото, както се посочи по-горе е представена и разписка с подпис. Вещото лице сочи, че ответникът се е задължил да плаща и такса „гарант“ в размер на 180 лв. месечно, която обаче не е внасяна от длъжника.

При договорен годишен лихвен процент в размер на 36% годишната лихва, която длъжникът следва да плати върху главницата е 1080 лева, но след пресмятане на дадената отстъпка от 70%, задължението за годишна лихва на П. възлиза на 324.00 лв. или 27.00 лв. месечно. При по-ниската лихва и ГПР ще е значително под 50 %, но при 36% годишна лихва ГПР, ще е над 50 %. Вещото лице посочва, че има платени 200 лв. от С. П. и ако те се приспадат от възнаградителната лихва която е 324 лв. ще остане по малко задължение. В исковата молба обаче ищецът претендира 297 лв. – договорна лихва и като се приспадат 200 лв. от нея П. би дължал 97 лв. договорна лихва.

В съдебно заседание вещото лице потвърждава заключението си.

За платените 200 лева по делото са представени три броя разписки, една за 100 лева и две за по 50 лева.

Като взе предвид установеното, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск е основателен и доказан за главницата от 3000 лева, за законната лихва за забава, но за договорната лихва до размера на 97 лева, тъй като има плащане в размер на 200 лева и от общо претендираната сума 297 лева ще следва да се приспадне сумата 200 лева.

Договорът за кредит е валидно сключен и по правилата на закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние. В чл. 6 от този закон е дадена дефиниция на такъв договор и се приема, че това е договор, при който между доставчик и потребител от отправяне на предложението до сключване на договора страните използват изключително средства за комуникация от разстояние. Настоящият случай е точно такъв. Доказва се, от събраните по делото доказателства, че кредитодателят е предоставил нужната информация на С. П., съгласно чл. 8 от закона, което се доказва и от попълнената заявка. Кредитополучателят е имал възможност като потребител по чл. 10, ал. 3 от ЗПФУР, да получи и на хартиен носител условията на Договора, ако изрично е заявил това.

Настоящият състав на съда намира, че правата на потребителя не са нарушени по никакъв начин и с оглед въведеното правило на чл. 18, ал. 2 от закона, според която разпоредба за доказване на предоставянето на преддоговорна информация, както и на изявленията, отправени по ЗПФУР се прилага разпоредбата на чл. 293 от ТЗ, а за електронните изявления законът за електронния документ и електронният подпис.

В чл. 293, ал. 3 от ТЗ законодателят е посочил, че страната не може да се позовава на нищожност, ако от поведението и може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението. В настоящият случай С. П. е получил сумата от 3000 лева на каса на Изипей, след като е изтекла кореспонденция между него и кредитодателя и от факта на получаване на сумата се налага изводът, че той е бил запознат с всички условия и след като не направил възражения и оспорвания е получил нужната преддоговорна информация и се е съгласил с условията на договора. Направените изявления от страните са в съответствие и с чл. 2, 3, 8 и чл. 13 от ЗЕДЕУУ и т. 10 и 15 от преходните разпоредби на цитирания регламент в ЗЕДЕУУ.

Съдът намира, че са спазени изискванията на ЗЕДЕУУ и съобразно постановките в чл. 184, ал. 1, изр. 2 и ал. 2, изр. 2-ро от ГПК, това е така защото в хода на процеса не е направено поискване от представителя на ответника да се представи документа на електронен носител, нито пък истинността на електронния документ е била оспорена. При това положение е създадена законова презумция за вярност на съдържанието на електронните документи, изпращани и получавани във връзка със сключване на договора.

Освен горните съображения, съдът следва да изложи съображения относно изпълнение на договорното задължение на ответника към кредитора.

От събраните по делото доказателства и най-вече счетоводната експертиза и приложената разписка подписана от С. П., се налага изводът, че последният е получил желаният от него кредит, но е изпълнил частично задължението си, като е платил само 200 лева.

В заповедното производство съдът е отхвърлил претенцията за такса гарант, като неравноправна клауза, поради което ще следва да се ангажира гражданската отговорност на П. и същия ще следва да заплати на ищеца сумата 3000 лева, сумата 97 лева – представляваща договорна лихва за периода 21.02.2021 г. до 21.01.2022 г., както и сумата 244.16 лева - законна лихва за забава върху главницата от 3000 лева за периода 22.02.2021 г. до 21.02.2022 г. (ищецът претендира тази сума, макар че преизчислени с програмата калкулатор сумата е по-висока).

Ответникът ще следва да бъде ангажиран да заплати и направените разноси на ищеца, както в заповедно производство, така и в настоящото производство, съобразно уважената част от иска.

Ответникът нито в отговора на исковата молба, нито в съдебно заседание прави конкретна претенция за присъждане на разноси съобразно отхвърлената част от иска.

Водим от всичко гореизложено съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на С. Х. П., ЕГН ***** с настоящ адрес: гр. С., кв. М., ул. „В. Ч.“ № . че дължи на „К. И.“ АД със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Ц.Б.“ № 85, ет. М. с ЕИК . чрез Адвокатско дружество „Д.“ със съдебен адрес гр. С., бул. „Ц. Б.“ № . ет. М., сумата **3341.16 лв.**, от които **3000.00 лв.**, главница на основание сключен Договор за потребителски кредит „....., **97.00 лв. (деветдесет и седем лева и нула ст.)** договорна лихва за периода 21.02.2021 г. - 21.01.2022 г., и **244.16 лв. (двеста четиридесет и четири лева и шестнадесет стотинки)**, законна лихва за забава за периода 22.02.2021г. - 21.02.2022г.

ОТХВЪРЛЯ иска в частта му за договорната лихва за сумата от **97 лева до 297 лева**, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА С. Х. П. да заплати на „К.Т И.“ АД – гр. С., разноси в заповедното производство, съобразно уважената част от иска в размер на **465.52 лева**, както и разноси в настоящото производство в размер на **1445 лева**, представляващи ДТ, адв. възнаграждение, възнаграждение за особен представител и възнаграждение за вещо лице (съобразно уважената част от иска).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред О. с. - С. в **двуседмичен срок** от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Златоград: _____Д.Х._____